

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Ragna-Roke, (et dansk Æmter)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Ragna-Roke, (et dansk Æmter)", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 312. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_312_12-txt-shoot-idm626.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Norne-Giæst.

Hvorfor saa hastig? kom dog indenfor!

Holger.

Jeg har ingen Stunder, til Venne-Huus er ingen Omvei, derfor kom jeg, og vilde sige dig 313Farvel, men gik jeg ind, saa blev jeg sinket, og Tiden er kostbar.

Norne-Giæst.

Men Hastværk er Lastværk, og far i Mag et gyldent Ord. Hvad vil Du med den Asen-Kiæft?

Holger.

Bevise Philisterne at de ere hjulbenede.

Norne-Giæst.

Og skiørhovedede tillige, ikke sandt? men mener du at Benene blive ligere, naar de brækkes, og Hovedet stærkere, naar det gaaer i Stykker?

Holger.

Det veed du nok, men jeg veed ogsaa, at Andre dog kan speile sig i dem, og lære at see til deres Been, og føle til deres Hoved.

Norne-Giæst.

Og sige: det er dog en Pokkers Karl, den Holger, som han kan slaae Dommedagsslag?

Holger.

Ja, seer du vel, naar den Tanke falder mig ind, da pleier jeg gjerne at sige til mig selv: du er en Æsel, og smide den smukke Tanke i Rendestenen, men saa for Resten gjøre hvad Ret er.

Norne-Giæst.

Men hvad om du lod Naade gaae for Ret! det tjende dog maaskee baade dig og Philisterne bedst. 314At statuere et Exempel var vist nok nødvendigt, men det har du og, saavidt jeg seer, alt gjort. Put nu kun, indtil videre, din Asenkiæft i Lommen, og kom herinden for, jeg har just Noget, som jeg skulde tale med dig om.

Holger.

Velan! du har vel Ret.

Norne-Giæst.

Hvor agter du at holde Jubel-Fest?

Holger.

Det var min Agt at holde den paa Nicolai Kirkegaard, det syndes mig var det naturligeste Sted, thi der stod jo Kirken for Hans Tausen.

Norne-Giæst.

Ja rigtig, du vilde altsaa holdt den med din Asenkiæft og Slagterne. Der kunde blevet rare Løier af, og man havde vist faaet at see, der var en Kirkegaard, men at Slagter-Boderne vare blevne til en Kirke, det vil jeg meget tvivle paa.

Holger.

Ei uden Aarsag, men skal man da staae og see paa, at der sælges Kiød, hvor fordum skiænkedes Aand!

Norne-Giæst.

Nei, man skal gaae sin Vei, og lade skee, hvad man ei kan forhindre.

315*Holger.*

Grundtvig, N. F. S., *Grundtvigs værker*,

Men gaaer *min* Vei paa Jubel-Festen da ikke nødvendig over Kirke-Gaarden?

Norne-Giæst.

Naturligviis, thi den er saa at sige allevegne, men derfor skal man netop gaae over den, og reise udenlands.

Holger.

Ja, udenlands! til Morten Luthers Grav! er der vel bedre?

Norne-Giæst.

Hvem siger det? den er jo ogsaa indenlands.

Holger.

Du mener altsaa, man skal reise ud af Verden, og dertil burde man altid have Lyst, men hykle Lyst dertil, kan ikke nytte, og selv om Lysten var der, maatte man vel bie, til Age-Posten gaaer.

Norne-Giæst.

Forstaaer sig selv, men du veed jo nok, at daglig gaaer der dog en Ride-Post, som man kan reise med, naar man vil sidde bag paa Hesten, og lade blive hvad man ei kan føre.

Holger.

Ja, det kan du, men *ikke jeg*.

Norne-Giæst.

Rigtig! men kunde du da ikke lære, at dutte dig selv?

316 *Holger.*

Ja, det er grumme let sagt, men naar det skal gøres for Alvor, da er det ingen Spas.

Norne-Giæst.

Nei, vist er Alvor ikke Spas, men derfor kan de gjerne følges ad, naar de er gode Venner, og har du Lyst til en ordenlig Spas, da skal jeg for ramme Alvor tage dig med til Brattingsborg; saa kan vi holde Jubel-Festen der, eller see, om vi kan faae Saga til at følge med os hjem, og i saa Fald kan vi holde den hvor det skal være, thi hvor hun kommer staaer alting paa Pinde.

Holger.

Ja, skiøndt jeg ikke rigtig forstaaer det, saa kunde jeg dog nok have Lyst til et saadant ordenligt Eventyr, men jeg kan hverken gaae eller ride den lange Vei, og kan du bære mig?

Norne-Giæst.

Jeg havde rigtig nok tænkt, at du nu var stor og stærk nok til at bære mig.

Holger.

Spot gjør ingen Mand godt; jeg veed nok, at du har baaret mig saamangen god Dag, men da var jeg lidt mindre, og du lidt yngre, og just fordi jeg nu burde kunne bære dig, er jeg bange for, at du kan ikke længer bære mig.

317 *Norne-Giæst.*

Ja, ja, der er Noget i, og ret længe gjør jeg det vel heller ikke, men for een Gang gaaer det vel endnu an, at sige, naar du vil finde dig i Billighed, thi det kan du sagtens begribe, at hverken kan jeg bære en saadan lang Rekkel paa Armen, og heller ikke kan min gamle Ryg taale en saadan Side Flesk over sig.

Holger.

Ja, men hvordan vil du da bære mig? du kan dog ikke putte mig i Lommen!

Norne-Giæst.

Nei, det kan jeg rigtig nok ikke, fordi der er Hul paa begge mine Vest-Lommer, og det kan ikke nytte, at tabe

dig paa Veien; men større Logement faaer du alligevel ikke, om jeg skal bære dig; thi det eneste Sted, hvor du kan være, det er i min Lyse-Kasse, og der veed du nok er kun knap Leilighed.

Holger.

Ja, bitterdød! det er jo ret egentlig talt et Flue-Skab, og jeg vil gjerne troe, at hvad der duer af mig, kunde der faae Rum, men at skille det fra hvad som ikke duer, der vil nok Hede til.

318 *Norne-Giæst.*

Naturligviis! men har du ikke ogsaa været i Heden, og naar du kun rigtig dutter dig selv, saa skilles vel ad, hvad der ikke hænger rigtig sammen. As-Laug har ligget der, og større end et Barn veed du jo nok, du maa ikke være. Gaae kun nu op i Stor-Stuen og tag mig Harpen! har du Lyst og Mod, saa skal du see, at det gaaer an.

Holger.

Ja, tag mig den! du veed jo nok, at jeg kan neppe rokke den.

Norne-Giæst.

Kunde vil du sige, da du var en Kæmpe og en Herremand i dine egne Tanker, men er du ikke det endnu, saa er jo Stillingen forandret, saa skammer du dig ikke ved at lægge dig paa Knæerne, og tage fat om Fodstykket, saa er du stærkere og den lettere, saa gaaer det nok. Tænk bare paa at du vil ligge i Lyse-Kassen som en lille *Mund-Harpe*, saa skal du see, det er dig ingen Sag at bære den.

Holger.

Velan! jeg vil lade begge Dele komme an paa en Prøve, og kan jeg bære Harpen, og kan du bære mig i den, saa vil vi aldrig mere skilles ad, men leve og døe med hinanden.

319 *Norne-Giæst.*

Og opstaa tilsammen, ja, Amen!

Saa est du kommet da, du store Time,
Som jeg har ventet paa i tusind Aar;
Som jeg har frygtet for og længdes efter,
Da Lodden kastes for min Alderdom;
Ja, meer end det, da mine Dage tælles,
Da det skal sees, om jeg min Tid har spildt;
Hvortil jeg har opfostret min Eenbaarne:
Om han er mig en Alderdommens Trøst,
Hvad heller han mig er et Skiændsels Vidne!
Dog, Gud skee Lov! jeg føler ingen Frygt,
Jeg følte den i mange mørke Timer,
I Synd undfanget, i Misgjerning født,
Det er jo selv den bedste Moders Afkom,
Og jeg! ak jeg tilvisse blues maae
Naar Kienderen indkiger i mit Hjerte;
See, derfor skjalv jeg tit og mangan Gang,
Med dybe Suk og under bittre Taarer;
Men Gud er naadig, han som mig tilgav
Han har benaadet mig og i min Søn.
O! han har kostet mig heel mangan Taare,
Men er dog nu vist ei for dyre købt.
Han sig ydmyger, o, det er en Glæde,
320 Som selv Guds Engle dele vist med mig,
Ja, jeg kan føle det: i Himmel-Choret
Der klinger nu med dobbelt Jubellyd;

Et Barn er født i Bethlehem
I Bethlehem,
Thi glæder sig Jerusalem,
Halleluja Halleluja.

Han lagdes i et Krybbe-Rum,
Krybbe-Rum,

Uden Ende er hans Herredom,
Halleluja Halleluja.

I denne samme naadelig Tid,
Naadelig Tid,
Prise vi alle den Herre blid.
Halleluja Halleluja.